

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 10. maj 2007
Kontor: Lægemiddelkontoret
J.nr.: 2007-13009-492
Sagsbeh.: HBJ
Fil-navn: Besvarelse af sp.nr. 437 (alm.del).doc

**Besvarelse af spørgsmål nr. 437 (alm. del), som Folke-
tingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og
sundhedsministeren den 3. april 2007**

Spørgsmål 437:

"Ministeren bedes kommentere vedlagte artikler i Ingeniøren den 23. marts 2007 "Resistente bakterier i vaskemaskiner" og "Glansen er ved at gå af nanosølvet", herunder udbedes ministerens vurdering af problemets omfang, og hvilke initiativer ministeren eventuelt agter at tage i sagen. I forlængelse heraf bedes oplyst, om ministeren vil tage sagen op i EU. "

Svar:

Af de omtalte artikler fremgår, at sølvpartikler i stigende omfang tilsættes hverdagsprodukter for at gøre dem bakteriedræbende, men at denne tilsætning kan medføre den uønskede virkning, at der sker en spredning af antibiotikaresistens hos bakterier.

Jeg er opmærksom på, at miljøministeren har modtaget et enslydende spørgsmål nr. 438 (alm. del) fra sundhedsudvalget. Vi har derfor koordineret vores svar.

For så vidt angår spørgsmålet om antibiotikaresistens har jeg indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, der til sagen har modtaget bidrag fra Statens Serum Institut. Jeg kan henholde mig til denne udtalelse:

"Sølvholdige forbindelser (sølvnitrat eller sølv-sulfadiazin) har været anvendt i århundreder til behandling af særligt hudinfektioner. Sølv anvendes fortsat i sundhedssektoren, pga. dets antibakterielle egenskaber i salver, plastre, forbindinger og som coating på ydersiden af katetre (blærekatetre og intravenøse katetre). Senest er sølv også anvendt i vaskemaskiner og andre forbrugerprodukter. Sølv optages i bakterier og påvirker biologiske processer og DNA og virker herved bakteriedræbende.

Ved anvendelse i forskellige produkter vil virkningen mod bakterier generelt afhænge af den sølvholdige bestanddels overflade, som vokser jo mere findelt stoffet er. Ved nogle anvendelser, herunder medicinske, anvendes partikler i nanostørrelse, men virkningen er principielt den samme.

Som for alle antibakterielle stoffer kan bakterier blive resistente over for sølv. Dette er vist i laboratorieforsøg, og man har også fundet sølvresistente bakterier hos brandsårpatienter, der er blevet behandlet med sølvholdige salver. Desuden er der fundet sølvresistente colibakterier i fødevarer.

Nogle af de mekanismer i bakterien der påvirkes, når der udvikles resistens overfor sølv, kan også medføre resistens overfor antibiotika (krydsresistens), og gener der indeholder denne egenskab kan overføres mellem bakterier.

Der er ikke foretaget større epidemiologiske undersøgelser af forekomsten af sølvresistens i sygdomsfremkaldende bakterier i Danmark eller i andre lande.

Konklusion:

Anvendelse af sølvforbindelser i sundhedsvæsnets regi rejser ikke principielt nye problemer i forhold til udvikling af antibiotikaresistens, men udbredt brug af sølv kan fremme resistensudvikling over for sølv og derved også resistens over for almindelige antibiotika. Statens Serum Institut vil derfor undersøge muligheden for at iværksætte en undersøgelse af forekomsten af sølvresistens i udvalgte sygdomsfremkaldende bakterier for at danne sig et overblik over problemet.

Der bør være opmærksomhed på anvendelsen af sølvforbindelser som antibakterielle stoffer. I den forbindelse har Sundhedsstyrelsen noteret sig, at problemstillingen allerede er rejst i EU. Hertil kommer, at midler der anvendes til desinfektion er omfattet af EU's biociddirektiv, der indebærer en kommende godkendelsesordning for den type midler.”

Supplerende kan jeg oplyse, at jeg fra miljøministeren har fået oplyst, at den kommende godkendelsesordning i henhold til biociddirektivet vil indebære en strengere regulering af desinfektionsmidler end i dag. Ordningen vil komme til at svare til de regler, der gælder for en række øvrige bekæmpelsesmidler.

Som det fremgår af ovenstående, har de danske miljø- og sundhedsmyndigheder fokus på spørgsmålet om sammenhæng imellem sølvholdige produkter og antibiotikaresistens. Samtidig undersøges mulighederne for tiltag i EU-regi.

På baggrund heraf finder jeg ikke, at der aktuelt er behov for yderligere initiativer på området – hverken nationalt eller inden for EU.